

Dosarul nr. 3ra-37/23
2-20155153-01-3ra-17012023

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: V.Ciurac)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: Gr.Dașchevici, E.Palanciuc, V.Negru)

ÎNCHEIERE

29 martie 2023

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității și de Consiliul Audiovizualului,

în cauza de contencios administrativ, la acțiunea în obligare depusă de ÎCS „Reforma Art” SRL împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, terț Consiliul Audiovizualului privind contestarea actului administrativ și obligarea emiterii unei noi decizii, împotriva deciziei din 2 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La data de 9 decembrie 2020 ÎCS „Reforma Art” SRL a depus cerere de chemare în judecată în ordinea contenciosului administrativ împotriva Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, terț Consiliul Audiovizualului privind contestarea actului administrativ și obligarea emiterii unei noi decizii.

În motivarea acestei acțiuni, ÎCS „Reforma Art” SRL a indicat că, fiind fondatoarea postului de televiziune Jurnal TV, prin decizia nr.23/11 din 17.09.2020 a Consiliului Audiovizualului cu privire la examinarea rezultatelor monitorizării unor furnizori de servicii media, urmare a autosesizării președintelui Consiliului Audiovizualului, Dragoș Vicol, a fost sancționată cu avertizare publică pentru încălcarea prevederilor art. 13 alin. (13) din Codul serviciilor media audiovizuale.

Sancțiunea menționată a fost aplicată pentru fapta precum că, la 26 august 2020, președintele Consiliului Audiovizualului, Dragoș Vicol, s-a autosesizat cu privire la faptul că postul de televiziune Jurnal TV a difuzat, la data de 23 august 2020, fără mențiunea „Reluare” emisiunile „Dora Show” și „Ora de Ras”. Astfel, președintele Consiliului Audiovizualului, Dragoș Vicol, a invocat faptul că posturile de televiziune, ... și „Jurnal TV” au comis încălcări de la prevederile art. 13 alin. (13) din Codul serviciilor media audiovizuale.

Asupra autosesizării depuse de Dragoș Vicol, solicitanta a înaintat explicații, scrisoarea din 08.09.2020, prin care a expus clar faptul că, actul de autosesizare remis, nu conține o informație explicită privind timpul difuzării emisiunilor indicate, dat fiind că în ziua respectivă a avut loc o difuzare a emisiunii Dora Show și la ora 05:00, însă prezumția că denunțatorul la acest interval orar nu urmărea postul de televiziune, se va referi doar la emisiunile difuzate la ora 20:00 și 21:00. Cu referire la cele două emisiuni, a accentuat că, în perioada de timp 21-23 august a avut loc implementarea noului echipament MCR și a noului soft, legat de punerea pe post a noii grafice TV și a unei calități a semnalului mai bună. Lucrările date au antrenat o perioadă de timp, perioadă în care au avut loc mai multe lacune în emisia postului. Una din această lacună a reprezentat neincluderea însemnului „Reluare” la emisiunile evidențiate de denunțator. A specificat că această omisiune a purtat un caracter involuntar și s-a datorat exclusiv factorului tehnic, care încă nu era ajustat la nivelul necesar și a cărui implementare era în derulare. Astfel, fapta prevăzută de art.13 alin.(13) din Codul serviciilor media audiovizuale poartă un caracter intenționat, pe când în cazul din speță, este vorba doar despre o eroare involuntară, pe care o regretă.

La etapa inițială de examinare a cazului, autoritatea ce a discriminat a ținut cont de aceste argumente și s-a ghidat chiar de caracterul involuntar al faptei, care nu a întrunit elementele constitutive ale unei abateri administrative, fiind vorba despre lipsa vinovăției. Mai mult, denunțatorul Dragoș Vicol a înaintat propunerea ca niciunul din cele 3 posturi TV ce au fost depistate ca fiind vinovate de aceleași abateri, calificate ca fiind minore și eronat sancționate prin lege, să nu fie sancționate ci doar atenționate, după cum se atestă din conținutul deciziei anexate și a procesului-verbal al ședinței ce urmează să fie interpelat de la ei.

Cu toate acestea, în afara cadrului legal și încălcând vădit procedura, Dragoș Vicol a specificat că, este regretabil răspunsul venit din partea postului de televiziune „Jurnal TV”, care este unul persiflant și batjocoritor, prin care este numit „denunțator”. În acest context, Dragoș Vicol a opinat că de a se autosesiza este obligațiunea sa sau a altor membri ai Consiliului Audiovizualului atunci când există lucruri relevante.

La rândul său, membrul Consiliului Audiovizualului, Corneliu Mihalache, a declarat că este inadmisibil un astfel de comportament din partea unui furnizor de servicii și Consiliul Audiovizualului nu trebuie să treacă cu vederea asemenea replici la adresa unui membru al Consiliului Audiovizualului. În acest sens, Corneliu Mihalache a declarat că în privința celorlalți doi furnizori este de acord cu atenționarea acestora, iar în cazul postului de televiziune „Jurnal TV”, pentru astfel de comportament, a propus avertizare publică.

Ca rezultat, pentru aceleași abateri involuntare și comise fără vinovăție, depistate în același interval de timp, două posturi de televiziune nu au fost sancționate, pe când Jurnal TV a fost sancționată, motivul fiind doar o prejudecată personală a unor membri ai CA, inclusiv a lui Dragoș V. și Mihalache C., care s-au simțit deranjați de calificativul “denunțator” invocat de petentă în răspunsul său la acuzațiile aduse.

Sanționarea doar a postului Jurnal TV și nesancționarea celorlalte posturi de televiziune pentru comiterea de aceleași abateri în același interval de timp constituie

discriminare, care contravine Legii nr.121/25.05.2012 cu privire la asigurarea egalității, ce prescrie cert că orice formă de discriminare este interzisă; promovarea unei politici sau efectuarea unor acțiuni sau inacțiuni care încalcă egalitatea în drepturi a persoanelor trebuie să fie înlăturată de autoritățile publice competente și sancționată conform legislației.

Prin scrisoarea din 03.11.2020 pîrîta a solicitat concretizarea criteriilor protejate de discriminare.

Prin răspunsul din 09.11.2020 reclamanta a concretizat criteriile de discriminare indicând că starea de fapt ce reiese din actele adoptate de Consiliul Audiovizualului, coroborate cu discuțiile purtate între membrii acestei autorități înainte de adoptarea sancțiunii, determină să considere că au fost discriminați pe motivul opiniilor diferite decât cele ale autorității date, precum și posibil din cauza politicii editoriale a postului lor de televiziune, care nu acordă nici o favorizare la deconspirarea ilegalităților comise de factorii puterii, nu tolerează corupția și are ca scop principal informarea publicului despre toate ilegalitățile săvârșite de persoanele cu funcții publice și autoritățile publice, criteriu ce se înscrie în sintagma „sau orice alt criteriu similar”, ce sunt cuprinse în art.1 din Legea cu privire la asigurarea egalității

Prin scrisoarea din 23.11.2020 reclamanta a primit decizia din 13.11.2020 emisă în cauza nr.245/20, prin care a declarat plîngerea ca fiind inadmisibilă.

În motivarea soluției Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a indicat că circumstanțele descrise de reclamantă nu se raportează la vreo formă de discriminare.

În opinia sa, această decizie este una vădit ilegală și neîntemeiată, pasibilă anulării, având în vedere că, atât în cadrul procedurii administrative, cât și în cadrul procedurii de contencios administrativ sau ca rezultat al acestora, nicio persoană nu poate beneficia de privilegii, nu poate fi dezavantajată, lipsită de drepturi sau scutită de obligații pe motiv de rasă, origini familiale, sex, limbă, cetățenie, apartenență etnică, religie, convingeri politice sau ideologice, educație, situație economică, condiție socială.

În asemenea mod atestă că pîrîta avea obligația legală de a investiga și a sancționa fiecare caz de discriminare, mai ales acele comise de autoritățile publice.

Or, în situația din speță, prin act administrativ, a demonstrat că a fost discriminați de Consiliul Audiovizualului pe motivul că unor membrii ai acestui organ nu le-a plăcut tonalitatea și limbajul utilizat într-un răspuns adresat acestora.

Mai mult, aceștia au expus o repulsie față de reclamantă sub aspectul conduitei și poziției abordate de Reforma Art SRL în cadrul acelei proceduri administrative. Toate aceste elemente îmbracă forma criteriilor de discriminare prevăzute la art.1 din Legea cu privire la asigurarea egalității pe motiv de opinie dar și orice alt criteriu similar

Pîrîta urma să constate că abateri de genul celei comise de dînșii au săvîrșit și alte posturi de televiziune, unele chiar mai grave, însă au fost sancționați doar Reforma Art SRL, cauza fiind opinia și poziția reclamantului asupra subiectului abordat. A fost vorba despre o prejudecată directă a doi membrii ai Consiliului Audiovizualului, care au considerat că trebuie să sancționeze reclamanta pentru că a

expus o poziție critică față de o situație constatată de ei, ceea ce este inadmisibil și vădit ilegal.

A notat că nici unul din temeiurile legale citate nu presupun respingerea plîngerii pe motivul insinuat de pîrîta, mai ales că plîngerea lor a conținut toate cerințele legale, a avut anexate probe și toate datele de identificare a părților implicate în proces, fiind depusă în termenul legal.

Mai mult, soluția de respingerea plîngerii s-a axat și pe prevederile art.42 lit.a) și c) din Legea cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, ce stabilește că se declară inadmisibile plîngerile care: a) cad sub incidența art.14 din Legea cu privire la asigurarea egalității; c) nu țin de competența Consiliului.

Instanța trebuie să constate că respingerea plîngerii ca inadmisibilă s-a efectuat în afara cadrului legal și cu încălcarea expresă a procedurii, atît timp cît au fost specificate dar atît acțiunile materiale de discriminare cît și încadrarea lor prin prisma cadrului legal relevant.

Doar nedorința pîrîtei de a acționa în limitele cadrului legal, precum și intenția de a proteja un alt organ de stat, au atras pronunțarea deciziei contestate, ceea ce nu poate fi nicidecum menținut de instanța de judecată.

În asemenea mod se constată clar existența faptei de discriminare, care, fiind săvîrșită de o autoritate publică reprezintă o formă gravă de discriminare, această faptă fiind interzisă expres prin lege și este pasibilă de sancționare, doar că autoritatea competentă a refuzat expres și neîntemeiat să își exercite atribuțiile, motive din care anume instanța de judecată trebuie să oblige pîrîta să adopte actul administrativ scontat.

ÎCS „Reforma Art” SRL a solicitat anularea deciziei Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității din 13.11.2020, în cauza nr.245/20, cu obligarea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității de a emite o decizie prin care să constate forma gravă a discriminării exercitate de Consiliul Audiovizualului în privința ÎCS Reforma ART SRL, titulara postului Jurnal TV prin decizia nr. 23/141 din 17 septembrie 2020, „Cu privire la examinarea rezultatelor monitorizării unor furnizori de servicii media”, urmare a autosesizării președintelui Consiliului Audiovizualului, Dragoș Vicol; dispunerea recomandării către Consiliul Audiovizualului să prezinte scuze publice către ÎCS Reforma ART SRL, titulara postului Jurnal TV, cu prescrierea neadmiterii pe viitor a acțiunilor de discriminare în privința reclamantei.

Prin hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea în obligare depusă de ÎCS „Reforma Art” SRL a fost respinsă.

Prin decizia din 2 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul depus de ÎCS „Reforma Art” SRL, a fost casată hotărârea din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și a fost emisă o nouă decizie, de admitere parțială a acțiunii. A fost anulată decizia Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității din 13 noiembrie 2020, în cauza nr.245/20, privind examinarea plîngerii depuse de ÎCS „Reforma Art ”SRL. A fost obligat Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității să examineze pe fond cererea depusă de ÎCS „Reforma Art ”SRL. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Invocând ilegalitatea acestei decizii, la data de 11 noiembrie 2022 și, respectiv în data de 15 noiembrie 2022 Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității și Consiliul Audiovizualului au contestat-o cu recursuri separate, care ulterior la data de 30 ianuarie 2023 și 2 februarie 2023 au fost completate cu motivări, având cerințe comune, solicitând în final admiterea recursurilor, casarea integrală a deciziei din 2 noiembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău cu menținerea hotărârii din 17 noiembrie 2021 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În motivarea recursurilor, recurenții au invocat dezacordul cu actul judecătoresc contestat, considerându-l neîntemeiat prin faptul că au fost aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

În acest context, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității a invocat că instanța de fond corect a stabilit toate circumstanțele care urmau a fi stabilite în cadrul cercetării judecătorești, corect a aplicat cadrul normativ în vigoare și corect a motivat decizia sa, pe când instanța de apel eronat a stabilit circumstanțele de fapt ale cazului și a interpretat în mod eronat legea.

Consiliu a menționat că constatarea instanței de apel este una greșită și contrară prevederilor legale, or, prin procedura administrativă desfășurată de Consiliu, aceasta a examinat și a cercetat complet toate circumstanțele importante ale cazului.

Astfel, pentru a institui prezumția discriminării directe, așa cum a fost invocat de către ÎCS „Reforma Art” SRL, fapta/faptele invocate trebuie să caracterizeze cumulativ următoarele elemente: a) existența unui comportament mai puțin favorabil (excludere; restricție; deosebire; etc.) în exercitarea unui drept recunoscut de lege; b) aplicat în comparație cu altă persoană (cu un grup de persoane); c) cu care petiționarul/petiționara se află în situație analogică; d) în baza unui criteriu protejat. Pe când lipsa unuia din elementele formei de discriminare invocate, denotă lipsa faptei de discriminare în general, or, nu orice tratament diferențiat reprezintă o faptă de discriminare.

Pornind de la faptul că, ÎCS „Reforma Art” SRL în plângerea depusă către Consiliu, nu a elucidat criteriul protejat în baza căruia ar fi fost tratată mai puțin favorabil și nici nu a indicat care drept al său recunoscut de lege ar fi fost lezat ca urmare a aplicării unui tratament diferențiat de către Consiliu Audiovizualului, Consiliu prin scrisoarea de concretizare nr. 03/1909 din 03.11.2020 a solicitat precizarea criteriului în baza căruia ar fi fost aplicat tratamentul diferențiat, precum și prezentarea eventualelor probe care ar susține și care ar explica legătura de cauzalitate dintre tratamentul diferențiat și criteriul protejat.

ÎCS „Reforma Art” SRL prezentând răspuns la scrisoarea de concretizare a Consiliului, a menționat că criteriul protejat de discriminare în cazul său îl constituie opiniile diferite decât ale autorităților date, precum și politica editorială a acestora, care nu acordă nici o favorizare la deconspirarea ilegalităților comise de factorii puterii, nu tolerează corupția și are ca scop principal informarea publicului despre toate ilegalitățile săvârșite de persoanele cu funcții publice și autoritățile publice.

Examinând pretinsul criteriu protejat de discriminare, Consiliu nu a reținut aplicabilitatea acestuia, or, ÎCS „Reforma Art” SRL nu a prezentat fapte și probe care ar convinge un observator obiectiv și imparțial cu privire la faptul că anume

opiniile și politica sa editorială, a vizat într-un mod sau altul Consiliu Audiovizual sau vreun membru al acesteia, care la rândul său a avut o atitudine tendențioasă în procesul de examinare a încălcărilor comise de către ÎCS „Reforma Art” SRL, care s-au soldat cu emiterea deciziei nr. 23/141 din 17.09.2020 a Consiliului Audiovizualului. Fapt care în esență a dus la declararea inadmisibilă a plângerii depuse de către ÎCS „Reforma Art” SRL, pe motivul de lipsă de criteriu protejat, ori așa cum a fost menționat supra, nu orice tratament diferențiat reprezintă o faptă de discriminare, iar o pretinsă formă de discriminare urmează să includă cumulativ toate elementele sale.

Mai mult ca atât, Consiliu a evidențiat în nenumărate ori, că pentru ca opinia să fie acceptată în calitate de criteriu protejat, aceasta trebuie să exprime un set de valori, bazate pe principiile democrației și drepturilor omului, însoțite de o fermă putere de convingere și bine argumentată, care vizează un subiect de interes public și care devine parte din identitatea celui ce o expune și îl diferențiază de ceilalți în societate, iar invocările expuse de către ÎCS „Reforma Art” SRL precum că utilizarea termenului „denunțator” în explicațiile depuse față de Consiliul Audiovizualului, nu pot fi acceptate de Consiliu drept opinie în sensul criteriului protejat de Legea nr. 121/2012 așa cum nici orice limitare în drepturi, la fel nu reprezintă o faptă de discriminare.

Având în vedere aspectele expuse, Consiliu a considerat neîntemeiată concluzia instanței de apel, precum că Consiliu nu a desfășurat o activitate administrativă în vederea depistării și înlăturării tuturor circumstanțelor invocate în plângerea depusă de ÎCS „Reforma Art” SRL, or, autoritatea publică a depus suficientă diligență în cercetarea stării de fapt reclamată, iar în lipsa unei pretinse fapte de discriminare, în mod legal și corect a declarat inadmisibilă plângerea depusă de către ÎCS „Reforma Art” SRL.

În conformitate cu prevederile art. 11 alin. (1) al Legii nr. 121/2012, Consiliu este un organ colegial cu statut de persoană juridică de drept public, instituit în scopul asigurării protecției împotriva discriminării și al asigurării egalității tuturor persoanelor care se consideră a fi victime ale discriminării, iar în lipsa dovezilor cu privire la existența unui tratament diferențiat, realizat pe baza unui criteriu interzis de discriminare, Consiliu nu poate interveni în calitate de autoritate publică, fapt ce denotă respingerea plângerii ca inadmisibilă.

Cu referire la constatarea instanței de apel, precum că actul administrativ individual decizia nr. 245/20 din 13.11.2020 a fost emisă de Consiliu fără a fi motivat, autoritatea publică apreciază critic constatarea instanței de apel și ține să menționeze că actul administrativ individual a fost motivat în conformitate cu prevederile art. 118 Cod administrativ nr. 116/2018.

În partea ce vizează temeiul de anulare a decizie emisă de Consiliu în cauza nr. 245/20 la 13.11.2020, precum că ÎCS „Reforma Art” SRL nu a avut posibilitatea de a depune explicații în cadrul unei ședințe publice, Consiliul a menționat că conform art. 94 Cod administrativ, audierea participanților poate fi făcută verbal sau în scris. În acest sens, Consiliul a precizat că a desfășurat audieri scrise, solicitând de la ÎCS „Reforma Art” SRL, prin scrisoarea nr. 03/1909 din 03.11.2020, faptele și circumstanțele relevante pentru actul care a fost emis (decizie emisă în cauza nr. 245/20 la 13.11.2020).

Pe cale de consecință, Consiliu a subliniat că instanța de apel neîntemeiat și-a depășit competențele jurisdicționale, obligând Consiliu în temeiul art. 224 alin. (1) lit. b) Cod administrativ, să examineze plângerea depusă de ÎCS „Reforma Art” SRL.

La rândul său, Consiliul Audiovizualului în motivarea recursului a invocat că la efectuarea monitorizării, Consiliul Audiovizualului corect a constatat nerespectarea de către ÎCS „Reforma Art” SRL a prevederilor art. 13 alin. (13) din Codul serviciilor media audiovizuale (fapt recunoscut însăși de apelant în cadrul procedurii administrative, și inclusiv în afirmațiile expuse în cererea de chemare în judecată și cererea de apel), fapt pentru care Consiliul Audiovizualului a sancționat intimata cu avertizare publică și nicidecum nu poate fi reținut faptul că sancțiunea a fost aplicată doar din motivul unei „prejudecăți personale”. Respectiv, simpla invocare de către intimata reclamantă a unei discriminări, fără aducerea unor argumente pertinente, nu putea pune la îndoială legalitatea actului contestat.

Este de menționat că Consiliul Audiovizualului este unica autoritate competentă de a constata încălcarea legislației audiovizuale de către furnizorii și distribuitorii de servicii media. Totodată, este de accentuat că din rezultatele monitorizării și din decizia instanței de apel rezultă expres faptul că nerespectarea prevederilor art. 13 alin. (13) din Codul serviciilor media audiovizuale de către apelanta a avut loc în cadrul a 2 programe audiovizuale („Dora Show” și „Ora de Ras”), pe când celelalte posturi au avut doar la un singur program audiovizuale, ceea ce demonstrează expres că volumul total de timp la 2 programe audiovizuale ale apelantului în cadrul cărora nu au fost prezentă mențiunea „Reluare” depășește volumul de timp la alte posturi TV, fapt care demonstrează expres lipsa oricărei forme de discriminare.

Respectiv, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității corect a aplicat prevederile pct. 42 lit. a) și c) din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurării egalității aprobat prin Legea nr. 298/2012, potrivit căroră „Se declară inadmisibile plângerile care: a) cad sub incidența art. 14 din Legea cu privire la asigurarea egalității; c) nu țin de competența Consiliului”.

Astfel, prin aplicarea sancțiunii sub formă de avertizare publică ÎCS „Reforma Art” SRL, Consiliul Audiovizualului nu a admis nicio discriminare, fapt care rezultă expres din rezultatele monitorizării, fără a fi necesare dovezi suplimentare din partea Consiliului Audiovizualului, motiv pentru care instanța de fond corect a apreciat materialele cauzei și a constatat netemeinicia solicitărilor reclamantei.

Prin referința depusă la data de 9 februarie 2023, ÎCS „Reforma Art” SRL a solicitat declararea recursurilor depuse de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității și de Consiliul Audiovizualului ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței

de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată în data de 2 noiembrie 2022, fiind notificată recurenților Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității și Consiliul Audiovizualului în data de 3 ianuarie 2023.

Astfel, depunerea recursurilor nemotivate la data de 11 noiembrie 2022 și, respectiv în data de 15 noiembrie 2022, cât și motivarea acestora prezentată la data de 30 ianuarie 2023 și 2 februarie 2023 sunt în termen.

Examinând admisibilitatea recursurilor depuse de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității și de Consiliul Audiovizualului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibile.

În motivarea concluziei enunțate se rețin următoarele argumente.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 din același cod, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne decizia instanței de apel contestată într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibile recursurile depuse de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității și de Consiliul Audiovizualului.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursurile depuse de Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității și de Consiliul Audiovizualului se declară inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu